
ABSOLWOWAN (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) absolwowan.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Usprawiedliwiony, zwolniony od obowiązku czy odpowiedzialności [absolvere reum – pozwaną stronę wypuścić z sądów, za nią skazać uczynić Mącz 400d]: Iako przykład pokázuie onégo pobożnégo człeká, którego gdy do prąwá wołano, w kościele był ná pilnych modlitwách: potym gdy go pęnowác miano, wedle prąwá excipował lie, że miał *pro maiori* íprawę z pánem Bogiem, y był abólwowan. *SarnStat* 1287.*

Synonim: usprawiedliwion.

Cf **ABSOLWOWAĆ**

TG